

Uitspraak zoals door de rechter voorgelezen op 25-09-2017

7 mei 2017 had een feestelijke dag moeten worden voor Feyenoord, de supporters van die club en de stad Rotterdam. Helaas bleek ook nu dat de gezegden “voetbal is oorlog” en “geen woorden maar daden” door velen verkeerd worden begrepen. Feyenoord verloor van Excelsior en moest daardoor nog een week op de landstitel wachten.

Meteen na de wedstrijd sloeg de vlam in de pan. Het centrum van Rotterdam werd een slagveld, waar ME'ers werden belaagd door relschoppers. Niet alleen de ME'ers, maar ook politiepaarden en politievoertuigen werden bekogeld met stenen, flessen, blikjes, vuurwerk en andere voorwerpen. Er werden vernielingen aangericht. Er klonken opruiende spreekkoren als “Rotterdam hooligans” en “ Hamas Hamas, Joden aan het gas”. De beelden die in de dossiers zijn beschreven en deels ter zitting zijn getoond, laten menigten zien die uit zijn op rellen, en daardoor de politie verhinderen de openbare orde te handhaven.

Voor alle verdachten geldt, dat zij bij dit geweld een actieve rol hebben gespeeld. Ze hebben voorwerpen naar de politie gegooid; sommigen hebben de middelvinger opgestoken of andere opruiende gebaren gemaakt richting de politie. Anderen hebben tegen ME-bussen geslagen.

De rechtbank vindt bewezen dat alle verdachten openlijk geweld hebben gepleegd. Dit betekent dat hen niet alleen de handelingen worden aangerekend die ze zelf hebben gepleegd. Ook het geweld dat in hun omgeving werd gepleegd door de groep waarvan zij deel uitmaakten, wordt hen kwalijk genomen. Die toerekening gaat overigens niet zo ver dat de verdachten verantwoordelijk kunnen worden gehouden voor geweld dat op andere plekken in de stad gepleegd werd. In zoverre worden de verdachten vrijgesproken.

De verdachten en de andere relschoppers hebben door hun bijdragen aan de gewelddadigheden Feyenoord in het bijzonder en het voetbal in het algemeen een slechte dienst bewezen.

Het is de rechtbank opgevallen dat geen van de verdachten die op 6 en 11 september 2017 terechtstonden, een redelijke verklaring heeft kunnen geven voor zijn of haar betrokkenheid bij de rellen. Bij velen speelde overmatig drankgebruik een rol. Sommigen hebben psychische problemen of een beperkt denkvermogen. Bijna alle verdachten hebben verklaard dat zij zich “hebben laten meeslepen” door de groep waarin zij verkeerden.

Dit alles vormt geen enkel excuus voor de bijdrage die elk van de verdachten aan het geweld heeft geleverd. Het is buitengewoon zorgelijk dat ook verdachten die hun leven goed op orde lijken te hebben, zich niet kunnen beheersen en hun baan, opleiding of toekomstperspectief in gevaar brengen door deel te nemen aan openlijke geweldpleging.

Sommige verdachten hebben verklaard dat zij klappen van de ME hebben gekregen of zagen dat anderen door ME'ers werden geslagen. Wat daarvan ook zij, dit is geen excuus voor geweld tegen politieambtenaren. De politie heeft de taak om waar nodig de orde te herstellen en mag daartoe geweld gebruiken. Wanneer een burger vindt dat hij het slachtoffer is geworden van buitenproportioneel politiegeweld, dan kan hij daarover klagen bij de bevoegde instanties. Geweld tegen politieambtenaren, die de hun opgedragen taak uitoefenen, is nooit te rechtvaardigen en leidt bovendien alleen maar tot verdere escalatie.

De officier van justitie heeft tegen de volwassen verdachten taakstraffen geëist, variërend van 160 tot 240 uur, met daarnaast een voorwaardelijke gevangenisstraf van een maand.

Tegen de jeugdige verdachten zijn (deels voorwaardelijke) werkstraffen en (deels voorwaardelijke) jeugddetentie geëist.

Met de officier van justitie is de rechtbank van oordeel dat een krachtig signaal moet worden afgegeven dat openlijke geweldpleging als op 7 mei op verschillende plaatsen in de stad plaatsvond volstrekt onaanvaardbaar is. Anders dan de officier van justitie vindt de rechtbank dat bij de strafoplegging recht moet worden gedaan aan het beginsel "gelijke monniken, gelijke kappen". De meeste verdachten hebben immers vergelijkbare handelingen verricht, zoals het gooien van één of meer voorwerpen richting politieambtenaren, politievoertuigen of politiepaarden. Bovendien neemt de rechtbank de verdachten dus niet alleen hun eigen handelingen kwalijk. Het gaat er ook om, dat zij allen door die gedragingen een bijdrage hebben geleverd aan een sfeer waarin geweld tegen politiemensen gewoon werd gevonden. Daarmee hebben zij weer anderen aangezet tot het plegen van geweld.

De rechtbank houdt wat de volwassen verdachten betreft als uitgangspunt een forse onvoorwaardelijke taakstraf aan, wat de jeugdige verdachten betreft een wat lagere taakstraf. Dat sluit aan bij de straffen die eerder in soortgelijke zaken zijn opgelegd. Voor zover verdachten een aanmerkelijk grotere bijdrage aan de gewelddadigheden hebben geleverd of meer feiten hebben gepleegd, wordt een hogere straf opgelegd.

De rechtbank houdt bij de strafoplegging verder rekening met de persoonlijke omstandigheden van iedere verdachte, zoals die naar voren zijn gekomen tijdens de politieverhoren, in reclasseringsrapporten en tijdens de zitting. Alleen in die gevallen waarin er ook volgens de reclassering een verhoogd herhalingsgevaar bestaat, wordt een deels voorwaardelijke taakstraf opgelegd, waar nodig met bijzondere voorwaarden. De rechtbank ziet geen reden om voorwaardelijke vrijheidsstraffen op te leggen.

Dit leidt voor de individuele verdachten tot de volgende strafoplegging:

Meerderjarige verdachten:

M., Van der G., R., H., L., L., I., P., Y., B., L.: Taakstraf 200 uur. Bij de verdachten die in voorarrest hebben gezeten, wordt het voorarrest in mindering gebracht op de taakstraf.

Verdachten G. en Van L.: Taakstraf 220 uur met aftrek waarvan 20 uur voorwaardelijk, proeftijd 2 jaar, met als bijzondere voorwaarden reclasseringstoezicht, behandeling bij forensische polikliniek, meewerken aan verkrijgen en behouden zinvolle dagbesteding

Verdachte S. Taakstraf 220 uur met aftrek. In haar geval is de taakstraf hoger, omdat zij zich ook schuldig heeft gemaakt aan groepsbelediging.

Minderjarige verdachten:

Verdachte H. werkstraf 80 uur met aftrek

Verdachte B. onvoorwaardelijke jeugddetentie gelijk aan het voorarrest; daarnaast 2 weken voorwaardelijke JD met een proeftijd van 2 jaar; bijzondere voorwaarden toezicht door de jeugdreclassering, onderwijs volgen; daarnaast nog een *leerstraf* voor de duur van 35 uur.

Verdachte Van der H. werkstraf 60 uur met aftrek

Verdachte B. werkstraf 80 uur met aftrek; daarnaast 2 weken voorwaardelijke jeugddetentie met een proeftijd van 2 jaar; bijzondere voorwaarden toezicht door de jeugdreclassering, nuttige dagbesteding (onderwijs / werk)

Verdachte P. (adolescent) werkstraf 100 uur met aftrek

Verdachte K. dagvaarding nietig